

XXVII. évfolyam 2. szám

2025. december 22.

Csépai Napló

Közeleti lap

A karácsony minden évben különleges időszak az életünkben. Olyan ünnep, amely megállásra készítet bennünket egy rohanó, sokszor zajos és megosztott világban. Ilyenkor lassítunk, elcsendesedünk, és talán egy kicsit közelebb kerülünk önmagunkhoz és egymáshoz is. A gyertyák fénye, az ünnepi dallamok, a családi együttlétek mind azt üzenik; most nem a mindennapok terhei a legfontosabbak, hanem az emberi kapcsolatok, a figyelem és a szeretet. Karácsony a szeretet ünnepe. Annak a szereteté, amely nem hangos, nem kérkedő, hanem csendes, türelmes és kitartó. Annak a szereteté, amely képes áthidalni különbségeket, elsimítani konfliktusokat, és reményt adni akkor is, amikor talán elfáradtunk. Ez az ünnep emlékeztet bennünket arra, hogy az élet igazi értékei nem mérhető anyagi javakban, hanem azokban a kapcsolatokban, amelyek összekötnek bennünket egymással.

A közösség ereje ilyenkor különösen hangsúlyossá válik. Mert bármilyen nehézségekkel is szembesülünk az év során, közösségben mindig könnyebb hordozni a terheket. Egy közösség akkor él igazán, ha tagjai figyelnek egymásra, ha számíthatnak egymásra a hétköznapiakban éppúgy, mint a nehéz pillanatokban. Nem attól leszünk erősek, hogy mindannyian ugyanúgy gondolkodunk, hanem attól, hogy képesek vagyunk elfogadni egymást a különbözőségeinkkel együtt.

Fontos, hogy időről időre őszintén szembenézzünk önmagunkkal is. Megkérdezzük: vajon eleget tettünk-e azért, hogy építsük a közösségünket? Vajon meghallottuk-e egymás szavát, vagy inkább csak beszélni akartunk? Karácsony arra hív bennünket, hogy elengedjük a felesleges vitákat, a támadó szavakat, és felismerjük; nem egymás ellen, hanem egymásért vagyunk felelősek. A közös munka, az együtt gondolkodás és az egymás iránti tisztelet az, ami valódi előre lépést hozhat.

Az ünnep arra is emlékeztet, hogy a bántás, a megosztottság és a bizalmatlanság soha nem vezet tartós eredményhez. Ellenben az együttműködés, a párbeszéd és az egymás iránti jóindulat olyan alapot teremthet, amelyre hosszú távon is lehet építeni. Ha képesek vagyunk meghallani a másik ember gondolatait, még akkor is, ha nem értünk vele mindenben egyet, már tettünk egy lépést a közösség megerősítése felé.

A keresztény hagyomány szerint karácsonykor egy gyermek született meg Betlehemben, aki nem hatalommal, nem erővel, hanem szeretettel és alázattal lépett a világba. Ez az üzenet ma is időszerű. Arra tanít bennünket, hogy az igazi erő nem az uralkodásban, hanem a szolgálatban rejlik. Abban, hogy képesek vagyunk egymás felé fordulni, segíteni a rászorulókat, és felelősséget vállalni nemcsak önmagunkért, hanem a közösség egészéért is.

Karácsony idején különösen fontos, hogy észrevegyük azokat is, akik csendben maradnak, akiknek kevesebb jutott, akik talán egyedül vannak. Egy kedves szó, egy figyelmes gesztus, egy őszinte érdeklődés sokkal többet jelenthet, mint gondolnánk. Ezek az apró tettek adják meg az ünnep igazi tartalmát, és ezekből épül fel egy valóban összetartó közösség.

Legyen ez az ünnep alkalom arra, hogy újra megerősítsük egymás iránti bizalmunkat. Hogy kimondjuk a köszönetet mindazoknak, akik munkájukkal, türelmükkel és elhivatottságukkal hozzájárulnak a közösség mindennapi működéséhez. És ha szükséges, legyen bátorságunk a megbocsátáshoz is, mert a megbékélés az egyik legnagyobb ajándék, amit karácsonykor adhatunk egymásnak.

Kívánom, hogy a karácsony meghittsége ne csupán néhány ünnepi napig tartson, hanem kísérjen bennünket az új esztendőben is. Vigyük magunkkal a hétköznapiakba a türelmet, a megértést és az egymás iránti felelősséget. Mert egy közösség akkor válik igazán erőssé, ha tagjai képesek együtt gondolkodni, együtt dolgozni és együtt remélni.

Áldott, békés karácsonyt, szeretetben gazdag ünnepet kívánok mindannyiuknak!

Pintér Csaba Gábor polgármester

ADVENT

2025. november 21-től megkezdjük az Adventi-Karácsonyi Park díszítését és az adventi programsorozatra a felkészülést.

Köszönöm Török Imre, Galvácsi József, Szabó Gergő Bence, Szűcs Ferenc, Kanalas Sándor, Gera Zsolt munkáját a fenyőfa, az adventi koszorú alap, a Betlehem és a Mikulás ház összeszerelésében, az égősorok felszerelésében.

A település lakosainak nevében köszönöm Dobai Attilának, hogy idén is felajánlott egy szép fenyőfát a falu karácsonyfájának, és fenyőgallyakat az adventi koszorúnak!

Köszönöm Baloghné Buczkó Marcsinak, Balogh Bélának, Gere Norbertné Klaudiának és Bertus Tündének a Karácsonyfa és az Adventi koszorú feldíszítését, valamint Bécinek külön a kandeláberek feldíszítésében a segítségét!

Köszönöm a Tiszazugi Természetbarátok Turisztikai Egyesületének az elkészített rengeteg mézeskalácsot, amelyekkel a gyertyagyújtásokat édesítettük meg és Polyák Mariannának a hozzá szükséges mézet!

Köszönjük az Alapítvány Csépa Községért és az Őszikék Egyesített Szociális Intézmény támogatását!

2025. november 28-án az Adventi programsorozatunk a már hagyományos Mesemondó vetélkedővel kezdődött a Művelődési Házban.

Idén 3 óvodás és 20 iskolás vállalta a megmérettetést az idei mesemondó vetélkedőn!

Sajnos az előző évekhez viszonyítva idén mind a versenyzők, mind pedig a nézők részéről kisebb volt az érdeklődés.

A gyermekek elegáns ruhában, felkészülve és fegyelmezetten várták a sorukat és hallgatták társaik meséit.

Nem volt könnyű dolga a zsűrinek (Kovácsné Német Mária zsűri elnök, Rónyai Istvánné-Editke néni Tiszasásról, Lantos Lászlóné-Ilke néni, Orosinka Ferencné-Editke néni, Mészáros Mária-Marcsika néni, Polovics Zoltán és Pintér Csaba Gábor polgármester, akiknek ezúton is köszönöm a segítséget), mert gyorsan és pörgősen haladtak a gyerekek és szinte mindannyian felkészülten álltak a színpadra!

Az eredmény:

A 3 óvodás kislányt egy-egy babával jutalmaztunk bátorságukért és ügyességükért.

Az 1-4 osztályos korosztályban: I. Nagy György, II. Szabó Amina, III. Gere Regina; Különdíjasok: Lantos Leila, Gere Norbert, Keller Emma, Rostás Lidia Leticia

5-8 osztályos korosztályban: I. Odor Emese, II. Gere Leticia, III. Szalai Mercédész; Különdíjas: Szóró Hanna, Gratulálunk!

Az Alapítvány Csépa Községért, az Alapítvány a Csépai Iskolások, Kiss Magdolna és Pintér Csaba Gábor polgármester támogatásának köszönhetően a helyezettek értékes tárgyjutalommal (telefon, bluetooth hangfalak, sport akció kamerák) térhettek haza! Akinek idén nem sikerül helyezést elérnie sem volt oka a búslakodásra, hiszen ők is egy karácsonyi figurás bögrével és egy kártyajátékkal lettek jutalmazva!

Köszönjük a tanáraik és a szülők segítségét a felkészülésben és a zsűri munkáját!

A vetélkedőt követően Pintér Csaba Gábor polgármester néhány mondattal megnyitotta a 2025-ös év Adventi programsorozatát.

Az első gyertyagyújtás alkalmával **Sajó István mondta el emlékeit** amely után felkapcsoltuk a park ünnepi fényeit:

KARÁCSONYI ELŐKÉSZÜLETEK (ADVENT) CSÉPÁN

Tisztelt csépaiak! Kedves gyerekek és felnőttek!

Immár nyolc éve községünkben hagyománnyá vált, hogy itt a Művelődési Ház parkjában, lakosainkkal közösen, együtt gyújtunk meg az ADVENTI gyertyákat.

Engem ért az a megtiszteltetés, hogy 2025 Adventjének első napján, a gyertyagyújtással egyidőben, köszöntőt mondjak.

Az ADVENT - az úrjövet -, a keresztény kultúrkörben a karácsony napját, (december 25-ét) megelőző, negyedik hét vasárnapjától számított időszak.

A karácsonyi ünnepekör az advent első napjával kezdődik, és vízkeresztig, január 6-ig tart. Advent első vasárnapja, Szent András napjához legközelebb eső vasárnap. A katolikusoknál egyúttal

az új egyházi év kezdetét is jelenti.

2023-ban ünnepeltük községünk újratelepülésének 300 éves évfordulóját. A Felvidékről jött palóclakosság döntő része a római katolikus vallást követte. A templom gyerekkoromban vasárnaponként még zsúfoltságáról volt híres. Csépat ebben az időben a környéken a hívek nagy száma miatt, Szent Csépanak is nevezték.

December 24-e lesz az ünnepet megelőző időszaknak az utolsó napja. Ez a katolikusoknál szigorú böjti nap.

Az ájtatos csépai hagyomány kicsit szimbolikusan fogalmaz, amikor az advent négy hetét magyarázza: „A jövőmondók 4 ezer évet jövődöltek az emberiségnek és négyezer évig várták a messiást, aki elhozza az emberiségnek a szabadulást”.

Ennek a 4 ezer évnek az emléke a karácsony, Krisztus születése előtti négy hét. Ekkor vannak a hajnali misék, a roráték. Régebben Itt Csépan is sokan látogatták. Mindkét korosztály és mindkét nem ott volt a hajnali miséken, amelyek 6 órakor kezdődtek.

Az advent első napján kezdődött a „Betlehemezés” is. Ilyenkor a fiatalabbak pásztoroknak és angyalnak beöltözve „betlehemmel” járták a falut és adták elő műsorukat.

1958 szeptemberében, mikor nálunk is megjelentek, már idősebb tobianyi legények voltak a pásztorok. Én akkor négy és fél éves voltam. Az akkori játék szövegét feldolgozva és emlékeimet beleszőve - a régebbi időkben ezen a napon megkezdődő CSÉPAI BETLEHEMEZŐKNEK emléket állítva -, kérem hallgassátok most meg ennek a Messiásvárásnak a történetét.

Éppen vacsorához készülődünk, s közösen vártuk a Jézuskát, mert már akkor tudtam, hogy az éjszaka nálunk is megjelenik. Testvéreimmel ebben az évben is megtettünk mindent, hogy eljőjön hozzánk.

Egyszer csak a gang felől, csengettyűk, énekszó és földhöz koppantott botok zöreje hallatszott.

A mamám szobájában, ami a régi hentesüzletből lett kialakítva ült a székemen. Elöttem az anya által főzött paprikás krumpli, a nagy darab füstölt, főtt kolbásszal gőzölgött. Az első falatnál már éreztem, még ilyen finomat soha nem ettem. A csilingelésre felkaptam a fejem. Ilyen hamar itt lenne már a Jézuska?

Ekkor hallottam meg a kintől érkező hangokat.

„Gazduram! Beszabad-e hozni a betlehemet”?! Apa erre azt válaszolta, hogy igen! Ebből mindjárt tudtam, a Jézuskára még várnom kell. De ha ez így van, akkor ennek fele se tréfa!

A füstölt kolbászos paprikás krumplit, ami a „napocskás” tányéromban gőzölgött, gyorsan elkezdtem gyűrni lefelé.

Egyszer csak benyitnak és azt mondják: „Dicsértessék a Jézus Krisztus!” A világos, fénylő ruhában lévő, egy kis templomszerű építményt tett le az asztalra, amiben gyertya égett és kis fából faragott alakokat világított meg. Azért megnyugodva vettem tudomásul, hogy ha már a templom is itt van, akkor nem kell féltennem a kolbászt, de azért figyelmesen követtem a pásztorok mozdulatait. Aszongya az egyik: - Hát az öreg hun maradt?!

Erre aszongya a másik: - Gyere bé, te vén koridom!

Aszongya erre az öreg: - Nem megyek én, mert a füstölt kolbászt a nyakamra akasztjátok!

A szélső pásztor erre azt mondja: - Dehogy is akasztjuk! Még ha valaki akarná, akkor sem engednénk. Gyere bé öreg, gyere bé!

Erre nagyot kiált a kinti öreg pásztor: - Nem megyek, mert a forró kalácsot a hónom alá dugjátok!

Az egyik pásztor megint kikiált: - Dehogyan dugjuk! Még ha akarná, akkor sem engednénk! Gyere bé, te vén koredom!

A gangról erre azért már azt válaszolta az öreg: - Na, akkó, mégis csak béménnek!

Amikor belépett, akkorát esett, hogy mindnyájan megijedtünk és félni kezdtünk. Persze a félelmet csak rám, illetve nővéreimre érttettem, mert apa úgy állt az ajtó mellett, mint a cövek.

- Füstölt kolbászos paprikás krumplit kívánok! Ezzel ránézett a tányéromra. No, akkor már én sem vettem a dolgot tréfára és a

kolbászt a krumplival együtt, pillanatok alatt gyorsan „bevételezttem”.

Az öreg meg el kezdte kopogtatni a mama szobájában a középső gerendát, közbe meg azt hajtogatta: Megkopogtatom a kende mester gerendáját, nem -e fűrészporból van.

Akkor már én is nekibátorodtam. Mondtam neki, hogy nem, mert apám azt nem engedné. A fűrészpör a füstölő alá kell a kolbászhoz.

Egyszer csak elaludtak. Szóltam anyának, hogy a frissen sült kalácsot el kell dugni, mert ezek elviszik! Rosszul esett, hogy rám sem hederített.

Nemsokára felébredtek és anyát is megszólítják: - „Ó te áldott néném asszony kelj fel az ágyadból, fiadat és lányaidat keltsd fel az álmukból. Siessenek tőrös, mákos, szilvás lepényt sütni, ha akarnak velünk együtt Betlehembe jönni! Te meg kislány pár galambért szaladj a padlásra, Pityu gyerek hozz kulacsot, az sem vész majd kárba”! Olyan éneklős formán kántálták.

Ili nővérünk csak nézett, hogy őt nem küldik sehova. Persze azért én úgy láttam, Ili ennek nagyon örülhetett, mert egy apró mosolyt azért megeresztett.

Akkor már én is végképp megnyugodtam, mikor azt kezdték énekelni, hogy - „Adjon az Úristen ennek a gazdának száz mérő búzát, száz hektó jó bort, tele pincét kamarát, sok kövér marhát! Dicsértessék a Jézus Krisztus”!

Ezután szüleim és nővéreim kíséretében elhagyták mamám szobáját. Kifelé menve csilingelve, erősen verték botjaikkal a földet, de én már rájuk sem hederítettem. Számomra bizonyossá vált. Nemsokára megszületik, kit én is már nagyon várok: A JÉZUSKA!

Az, az éjszaka folyamán meg is született. Bizonyosság rá, hogy ébredés után, a mamám szobájának sublótján díszegetett karácsonyfánk. Rajta sok, sok szaloncukor és dísz. Az első az volt, hogy siettem azt megszemlélni, hogy rám gondolt-e?

Hál’ istennek nemcsak nővéreim, hanem én is kaptam tőle ajándékot, pedig sokszor figyelmeztetett Sajó mamám: „a Jézuska csak a jó fiúkat szereti”!

Visszatérve a mai naphoz büszkén kijelenthetem, hogy a 2016-ban elvetett mag szárba szökken. Csépan az itt lakóknak így karácsony előtt négy héttel az adventi időszakban a gyertyák fényével büszkén hirdeti a HIT, a REMÉNY, az ÖRÖM és a SZERETET erejét.

begyűlteket, majd Ábrahám Hella csodás szavakat hallgathattuk meg. Az óvodások táncával, majd az óvónénik ünnepi dalsókrával folytatódott az ünnepség. Az estét Havrilla Sándorné Évike óvónéni ünnepi gondolataival zártuk. A program végén mézeskaláccsal, ünnepi zsíros kenyérrel, forró teával és Baloghné Marcsi muffinjaival kínáltuk vendégeinket.

Alig ért véget az ünnepség rénszarvasaink máris zörgették csengőiket és útnak indult a Falumikulás, hogy közel 30 háznál idén ismét átadja az ajándékokat.

Köszönöm a Falumikulásban a közreműködést Balogh Bélának, Bertus Tündének, Csata Barnának, Gere Norbertnek, Gere Norbertné Klaudiának, Hegedűs Csabának, Pintér Csaba Gábornak, Polovics Rékának, Polovics Zoltánnak, Szvoboda Katának.

2025. december 3-án a Duna Művészegyüttes Rendhagyó Néprajzi óráján vehettek részt az érdeklődők a Művelődési Házban! Az adventi programsorozat következő állomásán a nézők nagyon élvezetes utazást tehettek határainkon innen és túl a magyar néptáncok világában! A program a Petőfi Kulturális Program és a Nemzeti Művelődési Intézet támogatásával valósult meg!

2025. december 5-én a II. Adventi gyertya felkapcsolásának ünnepén elsőként a Sziget Színpad Mesevilág Társulatának előadásában A törpe postás című mesejátékát nézhették meg az óvodások és az alsósok. A mesejáték után a Mikulás segítőkivel a Manóval és a Grinccsel átadta mikuláscsomagjait az alsósoknak, akik egy-egy dallal köszönték meg. Az Adventi koszorúnál Pintér Csaba Gábor polgármester köszöntötte az egy-

Az alábbiakban **Havrilla Sándorné** adventi gondolatait olvashatják:

Tisztelt ünneplő közönség!

Szeretettel köszöntök mindenkit, Csépa Község Önkormányzata, a Vackor Művészeti Óvoda és Mini bölcsőde és a magam nevében!

Advent jelképe, az adventi koszorú négy gyertyájával, mely előtt most állunk.

Tudjuk, hogy a katolikus hagyomány szerint a négyből három gyertya lila, a negyedik gyertya rózsaszín, ha hagyományos koszorút készítünk.

Minden adventi vasárnapon meggyújtunk egy újabb gyertyát, melyeknek mindegyike sajátos jelentéssel bír.

Az első gyertya, amelyet az elmúlt vasárnapon meggyújtottunk, a hitünket erősíti és Jézus Krisztus eljövetelét hirdeti előre.

Az adventi koszorú fényei, évszázadok óta, a mindannyiunkra váró örömhírré figyelmeztetnek. Arra, hogy nem vagyunk reménytelenül magunkra hagyva és kiszolgáltatva a sötétségnek örökre ebben a világban.

Történetei a csodás mesevilág és a sokszor megmagyarázhatatlan valóság határán él mindannyiunk szívében.

Biztos sokan ismerik a négy gyertya kis történetét, mondanivalója különösen időszerű a mostani időkben:

-Az adventi koszorún négy gyertya égett. Annyira nagy volt körülöttük a csend, hogy tisztán lehetett hallani, amit beszélgetnek.

Azt mondta az első:

„Én vagyok a béke. De az emberek nem képesek életben tartani. Azt hiszem, el fogok aludni...”

És néhány pillanat múlva már csak egy füstölgő kanóc emlékezett a hajdanán fényesen tündöklő lángra.

Azt mondta a második:

„Én vagyok a hit. Sajnos az emberek fölöslegesnek tartanak, nincs értelme tovább égnem...” A következő pillanatban egy enyhe fuvallat kioltotta a lángot.

Szomorúan így szólt a harmadik gyertya:

„Én a szeretet vagyok! Nincs már erőm tovább égni. Az emberek nem törődnek velem, semmibe veszik, hogy milyen nagy szükségük van rám...” – ezzel ki is aludt.

Hirtelen belépett egy gyermek a szobába, és mikor meglátta a három kialudt gyertyát, felkiáltott:

„De hiszen nektek égnetek kéne mindörökké!” – és elkeseredésében sírva fakadt.

Ekkor megszólalt a negyedik gyertya:

„Ne félj! Amíg nekem van lángom meg tudjuk gyújtani a többi gyertyát. Én vagyok a remény!”

A gyermek szeme felragyogott! Megragadta a még égő gyertyát és lángjával életre keltette vele a többi.

A szép mesék, a régi történetek, a karácsonyváras hangulata járja át a december hónap napjait mindenhol, az óvodánkban, az iskolánk-

ban, az Önkormányzat valamennyi intézményében, az egyházközségünkben. A faluban is lassan átjár mindenkit az ünnepi készülődés.

Beszélgünk róla, ki miért várja az ünnepet, s mivel szeretne örömet szerezni azoknak, akiket szeret, és arról is, hogy milyen jó lenne találkozni újra összejönni, azokkal, akik évközben egy kicsit távolabb kerültek.

Csépa község adventi várakozást minden héten itt a gyönyörűen feldíszített téren, egy-egy kedves ünnepi program tesz még meghatóbbá. Az elmúlt héten az első gyertyagyújtást együtt ünnepeltük a csépai Petőfi Sándor Ált Iskola fantasztikus mesemondóival, ahol még néhány kis óvoda is sikeresen szerepelt.

Pintér Csaba Gábor polgármester úr megnyitója is az ünnepi érzéseket erősítette, Polgármester úr a közösség összetartó erejét hangsúlyozva a gyújtotta meg az első gyertyát.

Ma a második adventi gyertyát a betlehemi gyertyát gyújtjuk meg, amely a szeretet és a betlehemi jászol szimbólumát jeleníti meg.

Nem is fejezhetnék ki méltóbban szeretetünket a Jézuskának, Mint, hogy ennyi kisgyermekkel vesszük körül az adventi koszorút, és kedves műsorokkal köszöntjük a második gyertyagyújtást.

Jó volt látni a gyermekarcokat, a csillagokat jelképező fények csillogását őszinte tekintetükben,

Az ünnepeink, hagyományaink az összetartozás érzését erősítik, a közösséget éltetik, ezt igyekszünk mi is a településünkön fenntartani,

Hiszem, Csépa lakóit is közelebb hozza egymáshoz az adventi időszak és ez a délután is.

Reménykedjünk, és tegyünk úgy, ahogy a gyertyák meséiben a második gyertya szól-

„Ne félj! Amíg nekem van lángom meg tudjuk gyújtani a többi gyertyát. Hiszen én vagyok a remény!”

Vigyünk a remény lángjait a szívünkben mi is, hogy életre kelthesük vele a kihunytt fényeket.

Kívánom, hogy az adventi fények ragyogják be mindannyiunk otthonát, és hozzon Áldott Békés Boldog Karácsonyi Ünnepeket a falu minden lakójának.

2025. december 6-án forralt borral, teával, mézeskaláccsal, ünnepi zsíros kenyérrel és az Őszikék ESZI felajánlásából hókiflivel és linzerrel vártuk a tiszasasi traktoros felvonulás résztvevőit és az érdeklődőket.

Köszönjük a traktoros felvonulás szervezőinek, hogy idén is megtisztelték bennünket!

Alig csendesedtek el a traktorok kürtjei, máris a Tiszaföldvári Férfikórus csodás dallamait hallgathattuk meg a nagyteremben.

Köszönjük, hogy ők már 3. éve színesítik az adventi programjainkat!

2025. december 12-én a III. Adventi gyertyagyújtás alkalmából a Petőfi Sándor Általános Iskola 3. osztályos tanulóiak táncait és a Zengő Bongó Drámaszakkör előadásában Jókai Mór: A melyiket a kilenc közül című meséjét nézhették meg az ünneplők. (A Sziget Színpad előadása betegség miatt elmaradt.) Ezt követően az Adventi koszorúnál Pintér Csaba Gábor polgármester köszöntötte a jelenlévőket, majd Nagy Ádám ünnepi beszédét hallgathattuk meg:

Advent harmadik vasárnapja az öröm vasárnapja.

Mindenkit áthat az öröm és a szeretet.

És mi van azokkal akiket a karácsony szelleme, a boldogság, a szeretet, az öröm nem hatott meg?

Mi a helyzet akkor, ha valaki a felgyorsult világban nem tud lenyugodni?

Sokan vannak, akik a közélet viharában nem tudnak nyugalmat, menedéket találni a mindenhol ránk zúduló nyomás elől.

Számomra a karácsony a családról, a kandalló melegétől fűtött szobáról, a szeretteinkel töltött minőségi időről szól.

Advent arra hív, hogy több időt töltsünk azokkal, akik igazán megérdemlik. Lelassuljunk, megálljunk egy pillanatra és nézzünk a szívünkbe. Keressük meg lelnünk gyertyalángját. Nézzünk mélyen bele. Találjuk meg a lángban lelkünk legbelső vágyát és örömét.

Ehhez szükségünk van egy hatalmas kincsre, a csendre.

A rohanó világ zajában ritka kincs a csend. A legfontosabb dolgokra csakis csendben leszünk figyelmesek.

Advent nem csak a készülődésről, hanem a befelé figyelésről is szól, észre venni lelkünk lángját, mi lakik bennünk, szívünk mire vágyik igazán.

Ha sikerül lelassulnunk és elcsendesednünk, akkor közelebb kerülünk önmagunkhoz, a belső békénkhez.

Vegyük észre és értékeljük a mindennapi apró csendes pillanatoakat, az ébredés utáni pár percet amit még az ágyban töltünk, a reggeli kávé nyugalmas kortyolgatását, a hőesés ablakból nézését, a szabad levegő napi első belégzését.

2025. december 11-én is nagyüzem volt a Művelődési Házban.

11 órától a Magyar Máltai Szeretetszolgálat karácsonyi ünnepségének adottunk helyet, ahol az iskolások adtak műsort azoknak a támogatóknak, akik ajándékokkal kedveskedtek a hátrányos helyzetű iskolás gyermekeknek.

13 órától Nagy Árpádné Orosz Julianna jóvoltából a mandalafestés rejtelmeivel ismerkedhettek meg az érdeklődők.

15 órától a Csongrádi Színtársulat Micimackó és barátai című mesejátékát nézhették meg az érdeklődők és az óvodások, iskolások a Magyar Máltai Szeretetszolgálat támogatásából.

Keressünk alkalmat a lelassulásra.

A japánoknak van egy szavuk erre.

SATORI.

Ráeszmélés, hirtelen megvilágosodás. Egy pillanat, amikor hirtelen tisztán látsz mindent – önmagadat, a világot, az élet értelmét – mintha köd oszlana el.

„A satori olyan, mint amikor egy sötét szobában hirtelen felkapcsolják a villanyt.”

Az idő megáll, a pillanat kifeszül.

Rövid, de nagyon erős belső felismerés, amikor: eltűnik a belső zaj, megszűnik az „én és világ” közti határ érzése, mély békét és tiszta jelenlétet él meg az ember.

„A belső csend olyan, mint egy hóval borított erdő: minden zaj elhal, és végre meghallod a saját lépteid.”

Amikor elértük a végső békét, onnantól tudjuk önzetlenül megosztani egymással az örömeinket.

Advent harmadik hétvégéjén azt kívánom, hogy mindannyian találjuk meg magunkban a békét.

Keressük a csendet!

Összeállította: Bíró József

Advent képekben

A Tiszazugi Természetbarátok Turisztikai Egyesületének tagjai az elkészült mézeskalácsokkal

Készül az Adventi koszorú

Mikulás napi mesejáték a Sziget Színpad Mesevilág Tagozatának előadásában: A törpe postás

Az óvodások Adventi műsora

A Falumikulás-osztag

Az ünnepi fénybe öltöztetett traktorok felvonulása

A Duna Művészegyüttes zenekara

Évzáró önkormányzati karácsonyi vacsora az önkormányzat alkalmazottjaival

Először is, beruházásunk első fele hasznosult, mert egy remek minőséget szolgáltató pizzériának adhattunk helyet! Örömmel tölt el minket az, hogy az itt készült pizza és hamburger, már Kunszentmártonig is eljutott, és további települések érzik szükségét a MÁBIK Bt. által készült kézműves termékeknek!

A Máltai Szeretet szolgálat Jelenléti pontjának munkatársaival is megtaláltuk a közös hangot, és most már kéz a kézben igyekszünk segíteni egymás munkáját az emberek életének jobbá tétele érdekében!

Minden intézménnyel remek kapcsolatot alakítottunk ki, és ez az idén kiemelt jelentőségűnek éltük meg!

Tiszaug és Szelevény ovisainak segíthettük rendezvényeit, járulhattunk hozzá ünnepeik, családi eseményeik színesebbé tételéhez!

Csépa ovisainak, iskolásainak különböző programjait tudtuk támogatni, együttműködve, igazi közösséghez hasonló kapcsolatban!

Igyekszünk minden ünnepet, méltóan kiszolgálni, a lehetőségekhez mérten színesebb, gazdagabb ételekkel, húsvét, karácsony és mikulás alkalmával, egy-egy kedvességgel, amit a pénztárcánk elbír!

Mi ezt követően is igyekszünk, együttműködni, és valódi közösséget alkotni más intézményekkel, magán személyekkel, s bizony az idén sok rendezvény ételsorát készítettük el, s az ezért járó köszönetnyilvánítást ezúton is szívből köszönjük!

Azt gondolom, hogy az év minden napján érdemes lenne a karácsony szellemének akár egy kicsiny darabkáját is magunknál tartani, s érthetetlennek tűnő gondolatainkat ember módjára megbeszélni azzal, akit illet!

A világ romlásban van, bármi mást hirdet a propaganda, éreznünk kell a saját bőrünkön, s ezt a romlást csak úgy viselhetjük el, ha nem ellenségekkel, hanem barátokkal vesszük körbe magunkat!

Magam és a Konyha dolgozói nevében kívánok Önöknek és családjaiknak áldott karácsonyt, és boldogabb új esztendőt!

Polovics Zoltán Csépa Önkormányzati Konyha intézmény vezető

ÓVODAI HÍREK

Minden kisgyermek alig várja a téli időszakot, ami számukra a csodák-ról, a Mikulás érkezéséről az Adventi várakozásról, a Jézuska eljövete-léről, a Karácsony meghitt pillanatairól szól.

Óvodánkba minden évben eljön a mikulás, hogy megajándékozhassa kisgyermekünket.

A Mikulás hozzánk délelőtt érkezik, aprócska csengője jelzi jöttét. Ne-héz zsákját maga cipeli, hogy ne legyen olyan félelmetes.

A gyerekek ilyenkor kicsit megszeppenve, de hatalmas örömmel fogad-ják. Dallal, verssel köszöntik az öreg mikulást.

A Mikulás bácsi kedves történetekkel nyugtatja meg a körülötte lévő kicsiket: - elmeséli, hogy milyen messziről jön a rénszarvasok által hú-zott szánján. A gyermekek ámulva hallgatták a csodálatos történeteket - meglepte őket, hogy a Mikulás mindent tud, ami az ovisban történt. Majd és boldogan vették át a várva-várt csomagokat.

Decembert már átjárja az adventi készülődés...

Az első gyertyagyújtás erősíti az egymás iránti szeretetet. A várakozás az ünnepre való ráhangolódást segíti. A gyerekeket gyakran csak a tár-gyi világ veszi körül ilyenkor, ezért kiemelten fontos feladatunk, hogy ebben az időben még sokkal többet törődjünk a szeretettel, a családdal, az otthon melegével.

Az adventi gyertya jelképeit különösen a hitet- a reményt- és a szerete-tet már kisgyermekkorban el kell ültetnünk gyermeink szívébe. Így felnőttként a hit, a remény, a szeretet, a tolerancia, a mások megsegí-tése, az önzetlenség, a jóindulat, az odafigyelés alapvető igényükké vál-hat, és jellemük része lehet.

Talán az öröm, ami a kisgyermek életében legkézzelfoghatóbb és min-dig jelen van.

A gyermekeken keresztül próbálunk a szülőknek is segíteni, hogy mindezeket közösen, együtt, őszintén; nemcsak karácsony idején meg tudjuk élni. Így a titkos készülődés, a közös gyertyagyújtások, a Jézuska eljövete-lére való várakozás betölti az életünket.

A karácsony várás hangulata betölti az óvodát.

Ádventi koszorún hetente meggyúló gyertyalángnál kedves mesét mondunk és felidézünk a karácsonyi énekeket, verseket, kedves törté-neteket. Az adventi nyílt napok ideje alatt, a frissen sült mézeskalácsok fahéjillata lengte be az óvodát. A szülőkkel közösen barkácsoltunk, na-gyon szép hangulatos díszeket készítettünk, mellyel igyekeztünk egy kicsit hozzájárulni a családi karácsony méltó megünnepléséhez.

Az adventi várakozás, az ünnepek, a hagyományok, az összetartozás érzését erősítik, a közösséget éltetik; ezt településünkön is igyekszünk példamutatóan fenntartani, melyet az óvodások és az óvónők a községi gyertyagyújtáson való részvételükkel is megerősítettek.

Sok-sok színes program, mesejáték, színdarab teszi még varázslato-sabbá a közösségi együttléteket.

Ebben az évben nagyon sok odafigyelést, támogatást kaptunk szülők-től, nagyszülőktől, a Csépa Községi Önkormányzattól, annak intézmé-nyeitől, szervezetektől, különösen a Magyar Máltai Szeretetszolgálat-tól, melyet nagy tisztelettel megköszönünk.

Hálás szívvel fejezzük ki köszönetünket és szeretetünket Antal András diakónus úrnak, aki még a távolból sem felejtkezett meg kedves falujának óvodás kisgyermekéről, így közben járásával egy általa jól ismert, az Egységshív Alapítvány: ötszázezer forint értékű játék csomaggal ajándékozta meg intézményünket, melyet ezúton nekik is megköszönünk.

A Csépai Napló Minden Kedves Olvasójának Áldott, Békés Karácsonyi Ünnepeket; Békés, Boldog, Újévet, valamint jó egészséget kívánok a Vackor Művészeti Óvoda és Mini Bölcsőde gyermekei és dolgozói nevében!

„Édes Kisjézuska gyermekek barátja,
Hallgasd meg imánkat fenn a Mennyországban!
Születésed napján bús ének ne szálljon,
Legyen áldás, béke az egész világban!”

Havrilla Sándorné igazgató

ISKOLAI HÍREK

A Petőfi Sándor Általános Iskolában a szeptember, október, november és december hónapok is mozgalmasan teltek.

- Szeptember 9-én a 3. és 4. osztályosok egész napos „Erdei Iskola” programon vehettek részt.
- Szeptember 11-én kezdődött a néhány éve működő, tankerületi szervezésű Lázár Ervin program, mely keretein belül az osztályok más-más kulturális rendezvényre kaptak meghívást.
- Iskolánk az „Aktív Iskola” cím büszke tulajdonosa. Ennek a projektnek a működtetéséhez rengeteg sporteszközt kaptunk már a projektgazdától, illetve sok iskolai rendezvényt szervezett iskolánk pedagógusa Nagy Viktória.
- Iskolánk a Pressley Ridge Magyarország Alapítvány #NoBadKids elnevezésű magatartás-módosító programjának lelkes követője már a múlt tanévtől. Akkor még csak továbbképzéseken vett részt a tantestület (melyek természetesen ebben a tanévben is folytatódnak) de idén már minden osztályban alkalmazzuk a program egyik elemét: a reggeli és napzáró beszélgető köröket. Azt tapasztaljuk, hogy tanulóink szívesen nyílnak meg a pedagógusok és egymás előtt is, megosztják örömeiket, bánatukat és bizalommal kérnek segítséget is, ha szükséges.
- Tovább folytatódik a „Tanítsunk Magyarorszáért” elnevezésű mentorprogramunk is, melyben iskolánk 7. és 8. tanulóit a kecskeméti Neumann János Egyetem hallgatói támogatják, kirándulásokat és különféle programokat szerveznek számukra. E program kapcsán látogatott iskolánkba október 8-án Dr. György László kormánybiztos úr, Herczeg Zsolt országgyűlési képviselő úr, akik az egyetem vezetésével, a programban résztvevő mentorokkal, pedagógusokkal, tanulókkal jó hangulatú munkadélutánban vettek részt.
- A második osztály tanulói október 1-8. között a cserkeszőlői uszodában úszás oktatáson vettek részt.
- Október 18-án tartottuk „Egészségnap” rendezvényünket. A gyerekek iskolába érkezésük után aerobik gyakorlatokkal hangolódtak rá a nap témájára. Azután forgószínpad-szerűen osztályonként különféle előadásokat, tájékoztatókat hallgathattak, illetve programokon vehettek részt.
- November 7-én 8. osztályos tanulóink Kunszentmártonban, november 3-án Szolnokon rendezett Pályaválasztási Börzén jártak, ahol sok segítséget kaptak a jövőjük megtervezésében.
- November közepén az iskola tantestülete negyedéves eredményeik alapján értékelte a tanulókat. Akik nem teljesítették a minimum követelményeket, azok szüleit az iskola írásban értesítette, illetve néhány szülőt szóban tájékoztattunk gyermeke tanulási és magatartási problémáiról. Remélhetőleg a félévi értékelésig sokan változtatnak a negatívumokon.
- November 19-én tanulóink Pályaorientációs Napon ismerkedhettek a különféle szakmákkal.
- November 28-án iskolánk tehetséges tanulói Mesemondó Versenyen vettek részt a Művelődési Ház professzionális szervezésében. Ezúton is köszönjük az értékes ajándékokat.
- December 5-én megérkezett az iskolába is a Télapó. Az alsósoknak a Művelődési Ház szervezett meseelőadást, a felső tagozatosok osztálykeretben ünnepeltek.
- December 11-én a Máltai Szeretetszolgálat részesítette adományban iskolánk 100 diákját. A csomagokat kis köszönő műsor keretében adták át a felajánlók diákjainknak.
- A félév folyamán több műsoron vehettünk részt, melyeket a Művelődési Ház szervezett, köszönjük, hogy sikeres és gyümölcsöző az együttműködésünk.
- A téli szünet előtti utolsó napon, december 19-én tartottuk szintén a Művelődési Házban az iskolai karácsonyi műsort. A jól sikerült előadáson iskolánk dolgozói és tanulóin kívül meghívott vendégeink is részt vettek.

Szeretnénk megköszönni mindenki munkáját, segítségét, felajánlását, aki arra törekedett, hogy iskolánkban jó hangulatban, szervezeten, nyugalomban teljen el az első félév. A Csépai Napló minden kedves olvasójának békés, boldog, szeretetteljes ünnepeket kívánok a Petőfi Sándor Általános Iskola pedagógusai, dolgozói és diákjai!

Otrosinka Ferencné tagintézmény vezető

Az államalapítás, Szt. István és az új kenyér ünnepe

2025. augusztus 19-én ünnepi megemlékezést tartott Csépa Község Önkormányzata. 16:30 órakor a Dr. Surányi Lajos Emlékháznál gyülekeztek a megemlékezők. Megkoszorúzták az emléktáblát, majd Pintér Csaba Gábor polgármester átadta Végh Zsófia egyetemi hallgatónak a Dr. Surányi Lajos emlékdíjat. Az ünnepség a Szent István parkban folytatódott, ahol Szvoboda Petra elmondta Tűz Tamás: Szent István király című versét, majd Mészáros Mária méltatta a kitüntetetteket és Pintér Csaba Gábor polgármester átadta a kitüntetések, az ünnepség végén Kovácsik Antal diakónus megszentelte az új kenyeret.

Az alábbiakban Dobainé Nagy Éva alpolgármester ünnepi beszédét, majd a kitüntetettek méltatását olvashatják:

Tisztelt ünneplő Közönség!

Ahogy az iménti szavaltban elhangzott:

„ő volt ama bibliai sáfár,
kire be jó, hogy éppen rátaláltál,
midőn megvirradt napunk hajnala,

Magyarország születésnapja van. Hazánknak, amelynek azt köszönhetjük, hogy a világban van számunkra hely, ahol otthon lehetünk, ahol nevelhetünk, sírhatunk, nevelhetjük gyermekeinket, szerethetjük szüleinket, megőrizhetjük hagyományainkat, ahol a magunk erejére és becsületére támaszkodva dolgozhatunk, megbecsülve környezetünket.

Szeretném ezt a hazát szépnek, boldognak, szabadnak látni! Magyarországnak most nagyon erősnek kell maradnia a változó és bizonytalanuló Európában. Olyan országot akarunk, amely a Szent Istváni alapokra épül, amely több, mint ezer éve otthont és biztonságot ad a magyarságnak, amely a kereszténységre, a nemzeti identitásra, **más nemzetek tiszteletére épül.** Mert Szent István a magyarok közös nevezője, úgy van bennünk, hogy közben felettünk áll, úgy van mögöttünk, hogy előttünk jár.

Egészen pontosan 1083. augusztus 20-án történt, hogy I., azaz szent László magyar király a főpapok és az udvari méltóságok jelenlétében személyesen helyezte a székesfehérvári bazilika oltárára az államalapító király, István ereklyéit rejtő ezüstdíjat. Ez a ceremónia, ami VII. Gergely pápa engedelmével történt, a korabeli szokásjogban egyet jelentett a szentté avatással. Hálát érzünk, ha felnézünk az égre, kötődést, ha a lábunk elé. Mögöttem a Szent István szobor, mellettem az Óvoda, most már bölcsőde is, előttem a Petőfi Sándor ált. iskola, a művelődési ház és a sportpálya. Sok sok emlék, ami az ember életét betölti. Községünk lakossága az utóbbi években megfogyatkozott. Fájdalmasan nézzük, hogy üresednek a házak, veszítünk el nagyra becsült embereket, tősgyökeres csépaiakat.

De most annak örülünk, hogy együtt ünnepelhetünk, megemlékezhetünk azokról, akik sokat tettek azért, hogy megőrizhessünk értékeket, akiknek életére, munkásságára büszké lehetünk. Községünk jól kezeli a másságot, alkalmazkodik és támogatja a háborús övezetből érkezőket.

Jólesik köszöntenem volt iskolatársaimat, tanárait, munkatársaimat, képviselőtársaimat.

Ünnepkor, még azokkal is együtt vagyunk, szerencsésebb esetben közös asztalhoz ülünk, akiket ritkán látunk. Beszélgetünk. Magunkról, a családról, aktuális dolgokról, politikáról.

Biztosan Önök is vannak úgy, hogy elképzelik, vajon hogyan nézhetek ki dédszüleink, ükrokonaink, őseik. miben hasonlítunk rájuk, miben vagyunk mások?

Ennek kapcsán kiemelném Dr. Botka János Fejezetek Csépa község életéből, Csetényi Mihályné 2014-ben megjelent könyvét: Mozaikok Csépa történetéből és Sajó István Születéstől a felnőtt korig egy csépai fiú visszaemlékezései c. könyvét. Tisztelettel köszönjük!

Annakra szeretném önöktől megkérdezni, hogy vannak, hogyan viselik a váratlan eseményeket, tudnak-e örülni az új kenyérnek, amely most az ünnepi asztalon van, egy jó szónak, ölelésnek, a családjuk gyarapodásának, unokáik iskolákban elért eredményének? tudják és akarják-e követni a rohamléptekben változó világot? Emlékeznek?

„Kegyes jobbával törvényt ír, keményét, hogy megkösse a rónák vad porát, szőlő teremjen és kenyér, fehérebb s hogy mindenki meglegye otthonát.,,

Jól esik-e kimondani: Van otthonunk.

Augusztus 20. ünnep, a szó legteljesebb értelmében.

Tisztelt Barátaim!

Nem szaporítom tovább a szót, hiszen további méltatások következnek a kitüntetettek felé.

Tartozunk annyival az első királyunknak, őseinknek, gyermekeinknek, szüleinknek, hogy megbecsüljük, amit ők hoztak létre. Össze kell fogunk, egymást kell erősítenünk, mert már annyi próbatételt túl éltünk, annyi kritikát végig hallgattunk, kihívást teljesítettünk, hogy erősnek kell maradnunk intézményi és önkormányzati szinten!

Államalapításunk és az új kenyér ünnepén Isten éltesse minden Magyar!

VÉGH ZSÓFIA

Végh Zsófia fiatal kora ellenére példaértékű szorgalommal és elhivatottsággal járja tanulmányi útját. Szentesen született, az általános iskola elvégzése után Szegeden, a Gábor Dénes Szakgimnáziumban szerezte meg első szakmai képesítéseit, ahol két informatikai szakon – irodai informatikus és rendszerüzemeltető informatikus – is sikerrel bizonyított. Kitartását és elkötelezettségét jelzi, hogy az érettségi mellett középfokú angol nyelvvizsgát is tett.

Zsófi azonban nem állt meg ezen a ponton: új irányt választva felvételt nyert a Szegedi Tudományegyetem Mérnöki Karára, ahol jelenleg harmadéves műszaki menedzser hallgató, energetikai szakirányon. Tanulmányai során komoly érdeklődést mutat az elektromos berendezések és rendszerek működése iránt, szakdolgozatát is ezen a területen tervezi megírni. Hivatásában az a cél vezérli, hogy a megszerzett tudást gyakorlati, hasznos módon alkalmazhassa, hozzájárulva a műszaki fejlődéshez és az energetikai megoldások korszerűsítéséhez.

Kiemelkedő munkabírásról tanúskodik, hogy az egyetemi kötelezettségei mellett rendszeresen dolgozik, ezzel is erősítve önállóságát és kitartását. Szabadidejében aktív közösségi életet él: barátaival sportol, röplabdázik, kerékpároznak, és szívesen tölt időt társasjátékokkal. Zsófi példája megmutatja, hogyan lehet szorgalommal, kitartással és céltudatossággal haladni az egyéni és szakmai fejlődés útján. Tervei szerint a diploma megszerzését követően sem áll meg, további tanulmányokat kíván folytatni, ezzel is erősítve szakmai tudását és lehetőségeit.

Csépa település méltán lehet büszke ösztöndíjasára, Végh Zsófiára. Csépa község vezetői nevében kívánok erőt, kitartást és sok sikert tanulmányaidhoz és egész életedhez! Csépa község Önkormányzata Végh Zsófiát „Dr. Surányi Lajos” ösztöndíjban részesíti!

KOC SIS LAJOSNÉ

„A tanító hatása örökké megmarad; sosem tudhatjuk, meddig ér el.”

— Henry Brooks Adams

Kedves Piroška néni, kedves Ünneplő Közösség!

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy ma én mondhatok köszöntőt ezen a jeles napon, amikor egy különleges pedagógiai életpálya, egy valódi hivatástudattal végzett munka előtt tisztelgünk. Kocsis Lajosné, számunkra csak Piroška néni, ma egy olyan elismerést vehet át, amely nemcsak egy életutat, hanem annak fényét is megkoronázza.

Piroška néni a Csépai Általános Iskolában töltött évtizedei során nem csupán tanítóként, hanem iskolai könyvtárosként is példamutató munkát végzett. Egy olyan emberként emlékezünk rá, aki nemcsak a betűvetést tanította meg, hanem az olvasás szeretetét is szívből adta tovább a gyerekeknek.

A tanteremben szigorú, de igazságos volt, a könyvtárban pedig mindig nyitott ajtóval, jó szóval és könyvajánlókkal várta tanítványait. Tudta, hogy az olvasás nem csupán tantárgy, hanem ablak a világra. Ő nem csak könyveket adott a gyermekek kezébe, hanem új világokat is – kalandokat, álmokat, válaszokat, és néha kérdéseket is, amelyek elgondolkodtatták őket.

Az iskola falai között az ő neve összeforrt a csendes olvasó percekkel, a könyvtári vetélkedőkkel, a mesemondó délutánokkal és a könyvheti kiállításokkal. Ő volt az, aki mindig hitt abban, hogy egy jól megválasztott könyv akár egy életre is irányt mutathat egy gyermeknek. Hitt abban, hogy a mesék gyógyítanak, a versek tanítanak, a történetek pedig összekötnek minket egymással.

Tanítóként és könyvtárosként is olyan nyomot hagyott tanítványaiban, amely sok év távlatából is élő és ható marad. Volt, aki belőle merített bátorságot az első versenyen való induláshoz, másnak ő nyitotta ki a szemét a történelem, az irodalom, vagy épp az élet nagy kérdései felé.

Nem túlzás azt mondani: generációk nőttek fel a keze alatt. Sokan közülük ma már szülőként hozzák vissza gyermekeiket az iskolába, és büszkén mondják: „Én is Piroška nénihez jártam.” Ennél szebb visszajelzést, mélyebb elismerést talán nem is

kívánhat magának egy pedagógus.

Piroška néni munkássága példaértékű: a szorgalma, az igényessége, a türelme és az embersége mindig erőt adott a kollégáinak is. Nem volt olyan rendezvény, amiben ne lehetett volna rá számítani – legyen szó könyvcseré-akcióról vagy versmondó versenyről. Fáradhatatlanul, szívvel-lélekkel dolgozott azon, hogy az iskola ne csak egy tanulási hely, hanem valódi közösség is legyen.

Ma, amikor elismerjük az kitartó, elkötelezett munkáját, egyben köszönetet is mondunk. Köszönjük a tanítást, az útmutatást, a szeretetet és a gondoskodást. Köszönjük azokat a könyveket, amelyek életre keltek a kezei között, és köszönjük azt a fényt, amit sok-sok gyermek és család életébe vitt.

Kívánjuk, hogy a „Csépa Községért” Életműdíj méltó emléke legyen mindannak, amit Piroška néni a csépai iskoláért, a gyerekekért és a közösségért tett. Legyen ez a nap ünnep nemcsak az Ön, hanem mindannyiunk szívében!

Isten éltesse még sokáig jó egészségben, és fogadja szeretettel a közösség megbecsülését!

Köszönjük, Piroška néni!

KISS ANIKÓ

Közösségünk egy olyan tagját köszöntjük, aki hosszú évek óta csendben, kitartóan és lelkiismeretesen szolgálta Csépa Községet. Kiss Anikó, önkormányzati főelőadó, a „**Csépa Községért**” **Kitüntető Díj** elismerés kitüntetettje.

Anikó munkája sokrétű, ugyanakkor mindennapjaink biztonságát és rendjét alapvetően meghatározó területeken zajlott. Ő volt az, aki az adóügyek, a lakcímbeljelentések és a birtokvédelmi ügyek pontos és szakszerű intézésével biztosította, hogy közösségünk működése átlátható és rendezett maradjon. Ezek azok a feladatok, amelyek ritkán kerülnek reflektorfénybe, de nélkülük nincs rend, nincs nyugalom és mindennapokban.

Munkáját mindig alázattal és pontossággal végezte – akkor is, amikor az élet próbára tette őt. Bár többször is szembe kellett néznie betegségekkel, mindig volt ereje visszatérni, és újra teljes odaadással szolgálni közösségünket.

Nemcsak hivatalnok, hanem édesanya is: három gyermek büszke anyukája, aki példát mutat abban, hogyan lehet a családi életet és a hivatást szeretettel és felelősséggel összeegyeztetni.

Anikó azonban nem állt meg a hivatal falain belül. Szívügye volt az idősek közössége, ezért vállalta el az Élet az Éveknek Alapítvány kuratóriumának elnöki tisztségét. E munkájával bizonyította, hogy a közösségért végzett szolgálat nem munkaidőhöz kötött, hanem életforma.

Ahogy a költő, Babits Mihály írta: „*Az ember annyit ér, amennyit segít.*”

Kiss Anikó élete és munkája ezt a gondolatot testesíti meg.

A „**Csépa Községért**” **Kitüntető Díj** elismerés tehát nemcsak szakmai munkájának szól, hanem annak az emberségnek, közösségi elkötelezettségnek és szeretetnek is, amelyet nap mint nap tanúsított.

Kedves Anikó! Köszönjük mindazt, amit közösségünkért tettél, és kívánjuk, hogy a jövőben is sok örömben, szeretetben és megbecsülésben legyen részed!

KOVÁCS MÁRIA

Csépa Község Képviselő-testülete „**Csépa Községért**” **Kitüntető Díj** elismerésben részesíti Kovács Máriát, aki hosszú időn át az Ószikék Egyesített Szociális Intézményben végzett áldozatos és lelkiismeretes munkát településünk szolgálatában.

Pályafutása során mindvégig a megbízhatóság, a pontosság és a szakmai alaposág jellemezte. Feladatait következetesen és felelősségteljesen látta el, hozzájárulva ahhoz, hogy a gondozottak ellátása biztonságos és méltó körülmények között történjen. Munkájával nemcsak intézményünk működését erősítette, hanem közösségünk közösségének megbecsülését is kívívta.

Nyugdíjba vonulásával egy tartalmas és értékes pályaszakasz zárul le, amely méltán érdemel köszönetet és elismerést. Kovács Mária munkássága példaként szolgál mindazok számára, akik hivatásukat felelősséggel és kitartással kívánják gyakorolni.

Csépa Község Képviselő-testülete nevében köszönetünket fejezzük ki településünk érdekében végzett több évtizedes szolgálatáért, és békés, egészségben és örömben gazdag nyugdíjas éveket kívánunk számára.

TÖRÖCSIK KÁROLYNÉ

Töröcsik Károlyné, Erzsike hosszú évek óta dolgozik közösségünkért idősgondozóként és konyhai segítőként. Feladatai sokszor láthatatlanok voltak a külvilág számára, ám annál fontosabbak azoknak, akik nap mint nap megtapasztalták gondoskodását és jelenlétének biztonságát.

Munkája során nemcsak az étkezéssel gondoskodott, hanem szívvel-lélekkel fordult az idősek felé. Tudjuk, hogy egy jó szó, egy kedves mosoly, egy figyelmes mozdulat sokszor többet ér, mint bármilyen más – és ő pontosan ezt nyújtotta. Nem csupán szolgáltatót, hanem segítőt, támogatót, és emberi méltóságukban erősítette azokat, akiket gondozott.

Példája rávilágít arra, hogy a közösségért végzett munka nem a nagy szavakban, hanem a kitartó, megbízható, szívből fakadó szolgálatban mutatkozik meg. Évek óta fáradhatatlanul dolgozik azon, hogy a gondozottak élete könnyebb, biztonságosabb és emberhez méltóbb legyen. A konyhában végzett apróképos munka, az idősek iránti figyelem és türelem mind-mind olyan érték, amely a mi közösségünket gazdagítja.

A „**Csépa Községért**” **Kitüntető Díj** nem csupán köszönet a sokéves áldozatos munkáért, hanem üzenet is: hogy értékeljük és tiszteljük azokat, akik csendben, de annál nagyobb szívvel szolgálják a közösségünket.

Köszönjük, hogy példájával megmutatja, mit jelent emberséggel, alázattal és szeretettel fordulni mások felé.

Kívánunk egészségben, szeretetben eltöltött nyugdíjas éveket.

Az ünnepségen Bódi Mihály, Lévai Imréné, Mellik Jánosné, Nyikos Ilona, Polovics Sándorné „**Szép otthon, példás porta**” kitüntető díjat, Szalai Angéla Csépa Községért Emléklapot kapott!

1956-OS ÜNNEPI MEGEMLÉKEZÉS

2025. október 22-én az 1956-os forradalom és szabadságharc történéseinek emlékére ünnepi megemlékezést tartottunk. Az ünnepség levezetője Mészáros Mária volt, 56 eseményei – a fiatalok szemén keresztül címmel a Petőfi Sándor Általános Iskola 8. osztályos tanulójának műsorát (betanította: Csongrádi-Nagy Gizella osztályfőnök) Nagy Ádám tanító ünnepi megemlékezése követte. A megemlékezés koszorúzással végződött.

Az alábbiakban Nagy Ádám beszédét olvashatják:

Tisztelt Ünneplő Közösség, kedves Gyerekek, Fiatalok!

Ma 1956. október 23-ára emlékezünk, arra a napra, amikor a magyar nép nemet mondott az elnyomásra. Emlékezünk 1956 hőseire, akik nem hajtottak fejet a félelem, az elnyomás és a zsarnokság előtt.

A népek elege lett.

Elege lett e besúgókból,

elege lett a propaganda óriásplakátjaiból,

elege lett a megosztottságból

elege lett, hogy megmondták, hogy mit cselekedjenek és mit gondoljanak.

Ez a nép fellázadt és kivívta saját szabadságát. Összefogtak, külső segítség nélkül, önerejükkel elkergették a zsarnokot, kiálltak a szabadságért és igazságért. De ha igazán őszinték akarunk lenni, tudjuk: '56 igazi hősei a fiatalok voltak. Diákok, egyetemisták, tanulók – épp olyanok, mint ti itt a sorokban.

Nem volt fegyverük, nem volt hatalmuk, de volt valamijük, ami minden diktatúránál erősebb:

a hitük abban, hogy a szabadságért érdemes kiállni.

Egy korabeli beszámoló így ír: „Tizenkét-tizenégy éves fiúk és lányok pusztá kézzel rohanták meg az ÁVO-s pribékek csapatszallító autóit, és dobáltak benzines tüvegeket a szovjet tankokra”

Egy AVH-s tiszt így írt: 690 embert fogtunk el. 28 éves volt a legöregebb. 14–18 éves gyerekeket találunk százával”.

Gondoljunk csak bele: 1956-ban sokan közülük még alig múltak húszévesek.

Ők írták ki a követeléseket, ők vonultak az utcára, ők döntötték le a szobrokat, és ők mondták ki először hangosan azt a szót, amit addig tilos volt kimondani: szabadság.

Ők nem kérdeztek: "Miért pont én?"

Azt kérdezték: "Ha nem én, akkor ki?"

A fiatal mártírok ikonikus alakja a 15 éves Mansfeld Péter, aki előbb a Széna tériek gépkocsis összekötője volt, majd társaival részt vett a forradalom leverését követő ellenállásban. Ez utóbbiért ítélték halálra és végezték ki.

Az ifjú hős forradalmárról így emlékszik testvére:

A bátyám, Péter egy segítőkész, vállalkozó szellemű gyerek volt. Elindult, hogy a Széna téri piacról élelmet hozzon a lakóknak, meg természetesen nekünk is. Odakeveredett valahogy Szabó bácsi közelébe, de azt mondták neki a forradalmárok, hogy nagyon fiatal, menjen haza, varrasson anyukájával egy nemzetőr karszalagot és akkor kap egy igazolványt. Így is történt. Édesanyám megvárta, Péter büszkén viselte a nemzeti színű karszalagot. Állandóan kapusziglátra osztották be, de ez neki kevés volt, ő harcolni akart. Én úgy gondolom, hogy meg akarta bosszulni a nagypapát, aki meghalt a harcokban. Amikor Szabó bácsi meglátta, hogy Péter fegyvert kér, homlokra csókolta és azt mondta neki: „Ilyen fiatal emberek, ilyen fiúk kellenek nekünk, a fiammá fogadlak!” Megölelte és feleskette Pétert a forradalomra. Édesanyám úgy nevelt minket, hogy a szónak legyen értelme, legyen tartalma, és amire egyszer megesküdünk, azt tartuk is be. Hazafiságra nevelt bennünket. Péter ezt az utolsó pillanatig, amíg meg nem halt, be is tartotta.(...)

A szabadságvágy nem papíron születik.

Nem tanteremben, nem törvényben – hanem a fiatal szívekben.

És amikor ez a szív fellángol, sem tank, sem parancs, sem félelem nem állhat az útjába.

'56 fiataljai megmutatták, hogy a bátorság nem kor kérdése.

Nem a rang, nem a beosztás, nem az életkor számít –

hanem az, hogy valaki képes-e kimondani: „Elég volt!”

És ma, amikor szabadon élhetünk, talán nem kell az utcán harcolnunk.

De harcolnunk kell másképp:

az igazságtalanság ellen, a közöny ellen, a megosztottság ellen, a reménytelenség ellen.

Harcolnunk kell, hogy megőrizzük azt, amit ők kivívtak.

Mert a szabadság nem örök ajándék.

Minden nemzedéknek újra meg kell tanulnia, hogyan vigyázzon rá.

És ez most a ti feladatotok, fiatalok.

Tanuljatok, gondolkodjatok, merjetez kérdezni és merjetez álmodni!

Mert aki álmodni tud, az képes változtatni is.

Ahogy 1956-ban azok a fiatalok tették.

Zárásként hadd idézzem egy korabeli egyetemi hallgató szavait:

„Mi nem féltünk. Tudtuk, hogy a jövő mi vagyunk.”

A jövő ti vagytok!

Ezt az üzenetet vigyük tovább ma is.

Legyünk méltók azokhoz, akik fiatalon adták életüket a szabadságért –

hogy mi ma szabadon mondhassuk ki:

Éljen a magyar szabadság! Éljen a haza!

Felelős kiadó:

Csépa Községi Önkormányzat

Felelős szerkesztő:

Tördelő szerkesztő: Bíró József

A szerkesztőség címe, készült:

Művelődési Ház és Könyvtár 5475 Csépa, Béke u. 133/a.

Tel.: 56/323-015, weboldal: www.csepa.hu